

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

† ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν α'.

(Τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρίου §§7-9).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἴκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερα φυλλάδι.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου ς'.

Ἦχος Γα ϕ

Κ^{Νη} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς
σε ε ει σα α α α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν ο υ ^{Πα} ει
σα α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ι ι ε ε ^{Κε} Κ υ
ρι ε ε κ ε ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ο ς
σε ει σα α α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω
νη η η η η η τ η ς δ ε ε η η σ ε ω ω ω ς μ ο υ ο υ
^{Κε} εν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ε ε ν αι μ ε ε π ρ ο ο ο ς σ ε ει
^{Γα} σα α κ ο υ σ ο ν μ υ ς Κ υ υ ρ ι ι ε ^{ϛϛ}
Κ^{Γα} α τ ε υ θ υ ν θ η η τ ω η η π ρ ο ο σ ε υ χ η η η η

μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ω ω ων χει ει ρω
ω ων μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
νη ει σα α κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γος πο
νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν
α μαρ τι αις

συν αν θρω ποι σε ρ γα ζο με νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου

Ο^{Γα} τι ε τι και η προ σου χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των ^υκα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των ^Γ²²

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ^υω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην ^Γ²²

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ^υε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χην μου ^Γ²²

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^Γ²²

Π^{Γα} ε σου νται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι ^Δ²² κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω ^Γ²²

Φ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^Γ²²

Ε^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^Γ₂₂

Ε^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μδ και
συ εγνωστας τρι βδς μδ ^Γ₂₂

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρου ψαν πα γι δαμοι ^Γ₂₂

Κ^{Γα} α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και ε πε βλε
πον ^u_q και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^Γ₂₂

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν
ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^Γ₂₂

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα
συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

^Γ₂₂
των

Π^{Γα} ροσχεσ προς την δε η σι ι ιν μου ^u_q ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα ^Γ₂₂

Ρ^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^u_q ο τι ε

κρᾶται ὠθησαν ὑπερῶς με

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
τοῦ ἐξομο

λο γησασθαι τὸ νοματι σου

Τῶ σωσταυρω Χριστε Σωτηρ θα να του κρατος

λελυται και δια βοου η πλαα νηκαα τη γη

ηται γε νος δε αν θρω πωων πι στεισω ζο με νον

μον σοι καθε καστην προσφειει

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
εὐσεβῶντα ποδώ

μοι

Πεφωτισται τα συμπαντα τη αναστασει σου

Κυριε και ο παραδεισος παα λιν η νεωω κται

πασα δε η κτισις ανευφημουσα σε υμνον σοι

καθε καστην προσφειει

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εισαακ

σον της φωνη ης μου

Δοξα ζωτου Πατρος και του Υιου την δυναμιν

και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι
 ι αν α δι αι ρετον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι
 α दा ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ 8 8 σαν εις αι
 ω να αι ω νο ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φωνην

της δε η σε ω ως μ

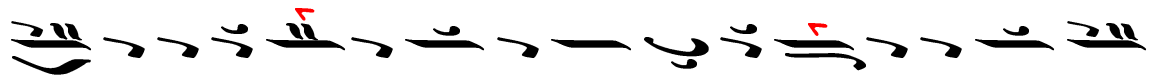

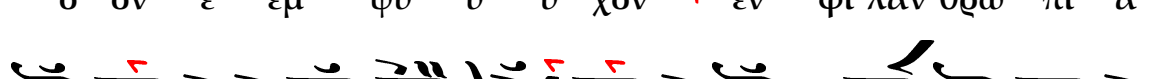
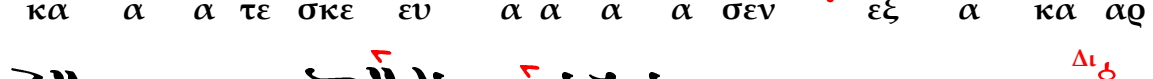
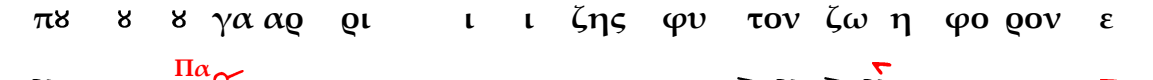
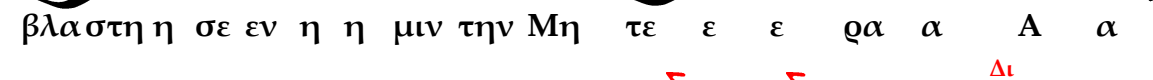

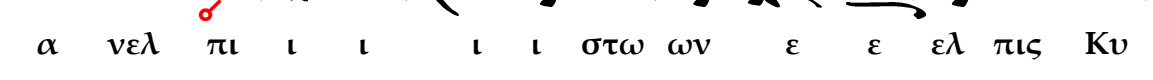
Τον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυ νου μεν Χρι
 στε και την α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο
 ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι
 α α θη η μεν

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Ση με ε ρον ο τοις νο ε ροις θρο ο νοις ε πα
 να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε ος θρονον α γι

 ο ο ο ν ε πι ι γης ε αυ τω προ ο ο η τοι οι

 μα α α σεν ο στε ρε ω ω σας εν σο φι

 ι ι ι α τς ς ς ρα α α α νς ς ρα νο ο ο

 ο ο ν ε εμ ψυ υ υ χον εν φι λαν θρω πι α

 κα α α τε σκε ευ α α α α σεν εξ α κα αρ

 π ς ς γα αρ ρι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε

 βλαστη η σε εν η η μιν την Μη τε ε ε ρα α Α α

 αυ τς ο των θαυ μα σι ω ω ν Θε ε ος και των

 α νελ πι ι ι ι ι στω ω ν ε ε ελ πις Κυ

 ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

 ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Aυ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ι ς α

 γαλ λι α α σθε ε λα α α οι ι δσ γαρ τς

 φω τος ο νυ υμ φων και η βιβ λος τς λο γς ς της ζω ω

ης εκ γα στρος προ ο ο ε λη η λυ υ υ υ θε
 και η κα τα Α να το λας πυ λη α πο κυ υ υ
 η η θει ει ει σα προ σμε νει την ει ει σο ο δον
 τδ Ι ε ε ρε ε ως τδ ς με γα α α α α λθ
 μο νη και μο νον ει σα γδ ς σα α Χρι ι στον εις
 την οι οι οι κδ ς με ε ε νην προς σω τη ρι αν
 τω ων ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ
 υ ρι ι ι ον

Ε και θει ω βλ η μα α τι πε ρι φα νεις
 στει ραι γν ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η η η σαν
 αλ λα παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε
 ε εν νη η θε ε εν των θε ο προ πω ω ω ως υ
 πε ε ρε ε λα α α α μ ψεν ο τι και εξ α α γο
 ο νδ πα ρα α δο ο ο ξω στε χθει σα μη η τρος ε τε κεν

εν σαρκι των α πα α αν των Θε ε ε
 ον ^{Πα} υ περ φυ σιν ε ε εξ α σπο ο ρα ρ γα α
 αστρος η μο ο ο νη η πυ υ υ λη τσ μο νο
 γε νης Υι ρ τσ Θε ε ρ η η η ην δι
 ι ε ε ελ θων κε κλει σμενην δι ι ι ε φυ υ
 λα α α α ξε και παν τα σο φως οι οι οι κο
 ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι οι οι δε
 εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ωποις σω τη ρι αν
 α απειργα α α σα α α το

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
 εκ πα σων των

α νο μι ω ωων α α α αυ του
 Σ ^{Πα} η με ε ρον στει ρω τι και πυ λαι αι α
 νοι οι οι γο ο ο ον ται και πυ λη παρ θε νι ι κη
 θει ει α α α προ ε ερ χε ε ε ε ται ση με ρον
 καρ πο γο ο νειν η χα α α α ρις α πα αρ χε ε

ε ε ται ^{Πα} εμ φα νι ζ σα τω κο ο ο σμω ω Θε ο ο
 μη τε ε ε ε ρα ^{Νη} δι ης τα ε πι ι ι
 γει ει ει ει α ^{Δι} τοις ο ρα νοις συ να α α α
 πτε ε ε ε ται ^{Πα} εις σω τη ρι ι αν τω ω ν ψυ χω ω
 ων η η η η μων

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^Δ ε παι νε σα

τε αυ τον ^Χ πα α αν τες οι οι λα α α οι

^{Πα} η με ρον της παγ κο σμι ι ο χα α ρα α α ας

^{Δι} τα προ οι οι μι ι ι ι α ^{Πα} ση με ρον επ νευσαν α αυ

^{Δι} ραι σω τη ρι ας προ α α αγ γε ε ε ε λοι ^Δ

^{Πα} η της φυ σε ε ω ως η η μων ^Δ δι α λε ε λυ υ ται

στει ει ει ει ει ρω ω ω σις ^{Δι} η γαρ στει ρα

μη η τηρ δει ει ει κνυ υ υ υ ται της παρ θε νευ

ο ο σης με τα το ο κο ο ον τ ο κτι ι σα α α αν

τος ^{Γα} εξ η η η ης το ο αλ λο τρι ο ον

Πα
 οι κοι υ ται ο φυ σει Θε ε ος και τοις πλα νη θει
 Μ
 σι δι α σα αρ κος σω τη ρι αν α περ γα α α
 Πα
 ζε ε ε ε ται Χρι στος ο φι λανθρωωπος και λυ τρω
 τη ης των ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νει εις το ο ον αι ω ω ω να

Πα
 Σ η με ρον η στει ει ει ρα α Α α αν να τι

Πα
 κτει Θε ο ο ο παι αι αι αι δα την εκ πα σων των

γε νε ων προ ο ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν

εις κα τοι κησιν τω παμ βα σι λει και κτι στει Χρι στω

Πα
 τω Θε ε ω εις εκ πληρω ω σιν της θει ει ει ει α ας

Πα
 οι κο νο μι ι ι ι ας δι ης α νε πλασθη η μεν

Πα
 οι γη γε ε ε νεις και α νε και νι ι σθη μεν

ε εκ της φθο ο ρα α α ας προς ζω η ηντην α α α

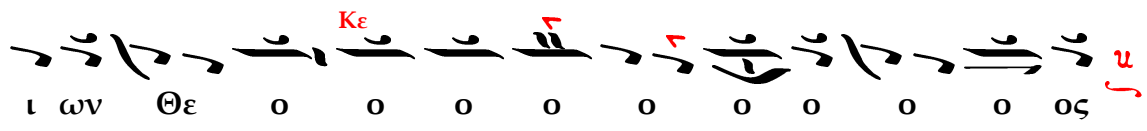
λη η η η κτον

Ἦχος Πα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τϠ ϣ ϛ αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Σ^{Πα} η με ερον ο τοις νο ε ε ροις θρο ο νοι οι
οις^{Πα} ε πα να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε ος
θρο νον α α γι ι ον ε πι γης ε αυ τω
προ ο ο η τοι οι μα α α σεν ο στε ρε
ω ω σας εν σο ο φι ι ι ι α του ουσ ου ου
ρα α α ανους ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ υ
υ χον εν φι λαν θρω πι ι α κα α α τε σκε ευ
α α α α σεν εξ α κα αρ πϠ ϣ ϣ γα αρ ρι ι ζης
φυ τον ζω η φο ρον ε βλα στη η σε εν η η μιν την Μη
τε ε ρα Α α α αυ του ο των θ αυ μα σι ι

 ι ω ν Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ

 και των α νελ πι ι ι ι ι ι στω ω ν ε ε ε λ

 π ισ Κυ υ ρ ι ι ε δο ο ο ο ξ α α α α σοι οι οι οι

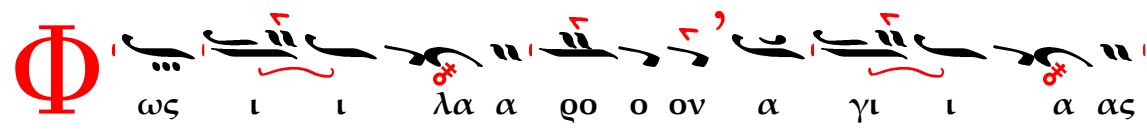
 οι οι

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον
εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανού, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

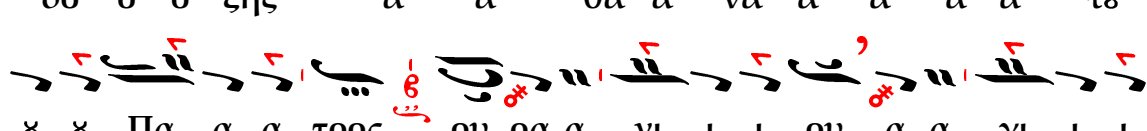
Ἦχος Δι. ϩ

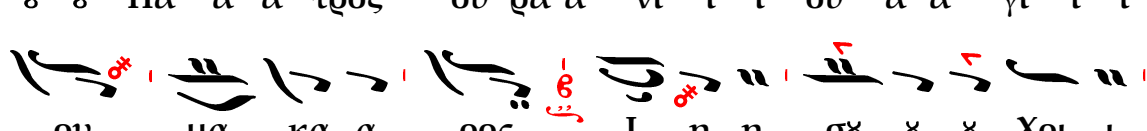
 Φ ῶ σ ι ι λα α ρ ο ο ο ν α γ ι ι α α σ

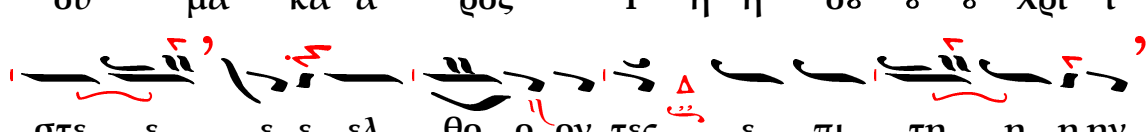
 δο ο ο ο ξ η σ α α θ α α ν α α α α α τ ε

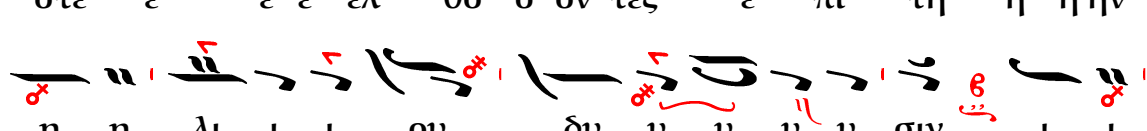
 σ σ Πα α α τ ρ ο σ ου ρ α α ν ι ι ι ο υ α α γ ι ι ι

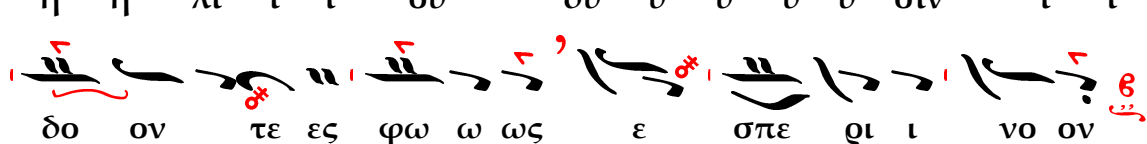
 ου μα κα α ρ ο σ Ι η η σ ε σ ε Χ ρ ι ι

 σ τ ε ε ε ε λ θ ο ο ο ν τ ε σ ε π ι τ η η η η ν

 η η λ ι ι ι ο υ δ υ υ υ υ υ σ ι ν ι ι

 δο ο ν τ ε ε σ φ ω ω ω σ ε σ π ε ρ ι ι νο ο ν

υ υ μνϑ ϑ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϑ
 ϑ ϑ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο
 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κη' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρῶν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοῦ, κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός, Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρῶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρῶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ πλήρης δόξης ὁ οἴκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ.
Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν
ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε
τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ
κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς
ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε
οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ
ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν
γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων
δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ,
μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε
σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος
ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας,
φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι νόμον,
διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις
χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♪ Πα ρ

Η^{Πα} α παρ χη της η μωνσω τη ρι ι ι ας λα οι

ση μερον γε γο ο νεν ⁹ ι δα γαρ η προ ο ρι σθει σα

α πο γε νε ω ων α αρ χαι αι ων ²² μη τηρ και παρ θε

νος και δο χει ει ει ει ον Θε ε ς ²² εκ στειρας γεν νη θη

ναι αι προ ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ται ⁹ αν θος εκ

Μ τ ς ς **Πα** ι ι ε ε σ σε ⁹ και εκ της ρι ζησ αυ τ ς ς ρα

βδο ος ε βλα α α στη η η η σεν ⁹ ευ φραι νε

σθω Α α δα αμ ο προ ο πα α α τωρ ⁹ και η Ευ

α Α γαλ λι α σθω χαι αι αι ρ ς ς ς ς σα ⁹ ι

δαμ ²² την θυ γα τε ρα και α πο γο ο νον μα κα ρι

ζει ε ε εμ φα α α α νως ⁹ ε τεχ θη μοι γαρ φη

σι λυ τρω σις δι ης εκ των δε σμω ων τ ς ς α α

δα ²² ε λευ θε ρω θη η η η σο ο ο ο μαι ⁹

α γαλ λι α σθω ο Δα βι ι ι ιδ κ ς ς ς ων τη

Μ **Πα**

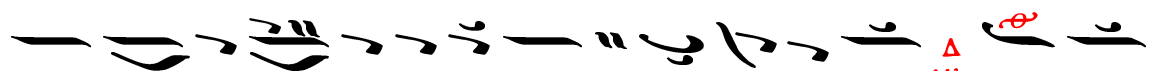
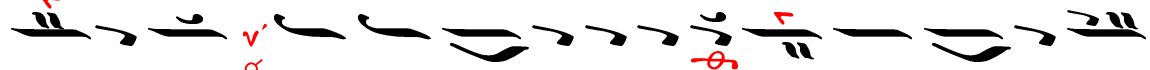

ην κι νυ υ υ ραν ⁹ και ευ λο γει ει τω ω τον Θε ε
 ον ^{Πα} ι δα γαρ η παρ θε νος προ ει ει σιν εκ πε ετρας
 α α γο ο ο ν8 ⁹ προς σω τη ρι αν τω ων ψυ
 χω ω ων η η η η μων ⁹

⁹Ηχος Δι-θ

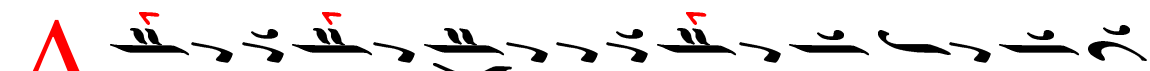
Δ^{Δι} ευ τε φι λο παρ θε νοι οι πα αν τες και της α
 γνει ει α ας ε ρα α σται ²² δευ τε υ πο δε ε
 ξα α ασθε πο ο θω ²² της παρ θε νι ι ι ι ας το
 κα αυ χη η η η μα ²² εκ πε τρας βλυ στα ν8 8
 σα α αν στε ρε ε ας την πη γη η η η η ην τη
 ης ζω ω ω ης ²² και εκ της α τε κν8σης τη ην βα
 α α τον ²² τ8 α υ υ υ λ8 8 πυ υ ρο ος τ8
 κα θαι αι αι ρο ο ο ον τος και φω τι ζο ον τος τας
 ψυ χα α ας η η η η μων ²²

T^{Δι} ις ο η χος των ε ορ τα ζο ον των γι ι ι
 νε ται ²² Ι ω α κειμ και αι Α αν να πα νη γυ

ρι ι ζσσι μστι ι κω ως συγ χα ρη τε η μιν
 λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες Α δαμ και Ευ α
 ση η η με ρον ο τι τοις πα λαι πα ρα βα σει κλει
 σασι Πα ρα α α α α δει ει ει ει σον καρ πος ευ
 κλε ε στα α το ος η η η μι ι ιν ε δο ο ο θη
 η θε ο παι αι αις Μα ρι ι α α νοι γσ σα τσ
 σ σ τοις πα σι την ει ει ει σο ο ο δον
Η προ ο ρι σθει σα παν τα να ασ σα Θε σ κατοι
 κη τη η η ρι ον εξ α καρ πσ ση με ε ρον νη
 δυ υ ο ο ος προ η η κται της Αν νης η γλα α
 α ι ι σμε ε ε νης της α ι δι ου σ σ
 σι ι ασ το θει ει ον τε ε ε με ε ε ε
 νος δι ης ι τα μο ος Α α α α α δης κα
 τα πε πα α α τη η η η ται και παγγε νη η Ε
 ε ευ α α εν α σφα λει ζω η η η η ει σοι
 κι ι ζε ε ε ε ται τα α αυ τη ε πα ξι ως

 ε εκ βο η η η η η σω ω ω ω μεν μα

 κα ρι α συ ε εν γυ ναι αι ξι ι ι και ο

 κα αρ ποσ της κοι λι ι α ασ σ ε ευ λο ο γη

 με ε ε ε νος

Ἦχος Ἄδ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

 ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην

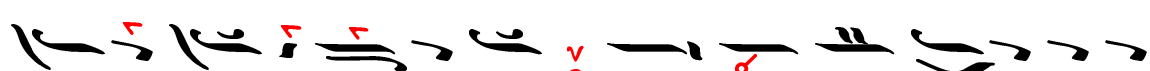
Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα α ε ο ο

 ορ της η η μων σαλ πι σω ω μεν πνευ ε ευ μα α

τι κη κι ι ι θα α α α ρα η γαρ εκ σπε

 ερ μα το ος Δα αυ ιδ ση με ρο ο ον τι κτε ε ται

η Μη τη ηρ της ζω ω ης το σκο ο το ο ος λυ υ υ

 υ υ ε ε ε ε σα τ ε Α δαμ η η α α

να α α α α α α πλα σις και της Ευ ασ η

 υ υ ε ε ε ε σα τ ε Α δαμ η η α α

να α α α α α α πλα σις και της Ευ ασ η

 υ υ ε ε ε ε σα τ ε Α δαμ η η α α

να α α α α α α πλα σις και της Ευ ασ η

 υ υ ε ε ε ε σα τ ε Α δαμ η η α α

α α α να κλη η σις της α φθα ρ σι α ας η πη η
 γη και της φθο ρας α α παλ λα α γη η η
 δι ης η μει ει ει εις ε θε ε ω θη η με εν
 και τϑ θα να α τϑ ϑ ϑ ε λυ τρω ω ω ω
 θη η η η μεν και βο η η σω μεν α αυ
 τη συν τω Γα βρι η η ηλ οι οι πι ι ι στοι
 και ρε κε χα ρι τω ω με ε ε νη ο Κυ υ ρι ι ος
 με ε ε ε ε τα α α α σϑ δια σϑ χα
 ρι ι ζο ο ο ο ο ο με ε ε ε νος η
 μι ιν το με γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος Γα ϕ

Ο τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σασ τον η λι
 ι ον και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
 φαι δρυνας τα συμ παν τα προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
 ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν και περι ε ε ζω σα α το

Η^{Γα} ζω ο δοχος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την
οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α
^{Πα} σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το ^{Γα} δι ο της κα τα ρας του
^{Πα} Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν ^{Γα} παν το
δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^{Γα}

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

λευθη σε ε ται

Η^{Γα} ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος σα ρ κι πα α
^{Πα} σχων ηλ λοι ω ωσαι ^{Γα} ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε
μα με νον ο ραν ^{Πα} τω φο βο ε κλο νει το και στε
νου σα υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι αν κα τελ
^{Πα} θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ^{Γα} ζω
^{Γα} ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε
λε ε ος ^{Γα}

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εις μα κρο ο

τη τα η μερων ^{π ρ}

I ^{Γα} να το γε νος η μων εκ του θα να του Χριστε λυ

τρω σης ^{Πα} θα να τον υ πη νε εγκας ^{Γα} και τρι η μερος εκ

νεκ ρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους

σε Θε ο ον ε πι γνον τας ^{Γα} και κο σμον ε φω τι σας

Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^{π ρ}

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α τι ^{ν ρ}

K αι νυ υν και α α ει ^{ε ρ} και εις τς αι αι ω

ω ω νας ^{ε ρ} των αι ω ω ω ω νων α α α μην ^{ν ρ}

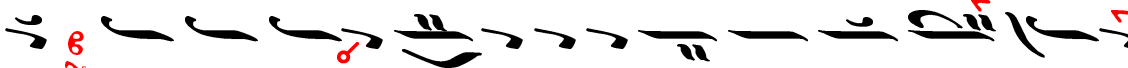
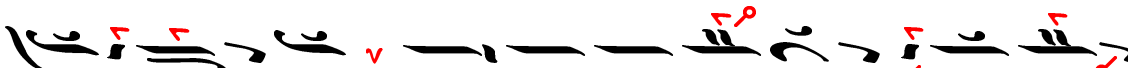

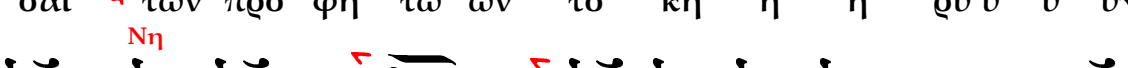

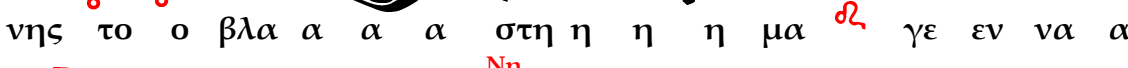
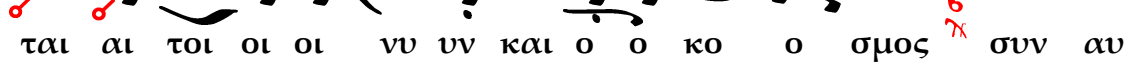

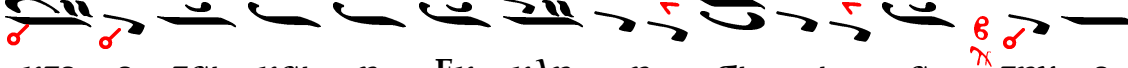

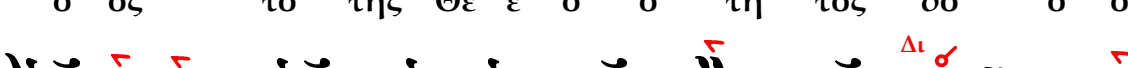
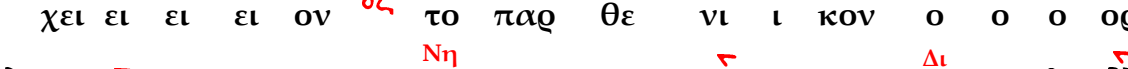
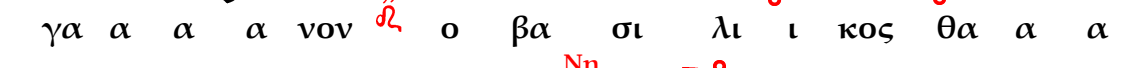
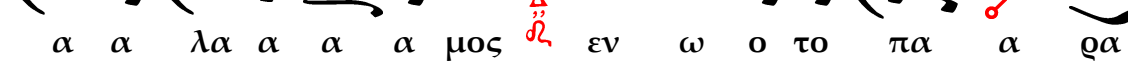
Δ ^{Νη} ευ τε α παν τες πι ι στοι οι ^{ε ρ} προς την Παρ θε

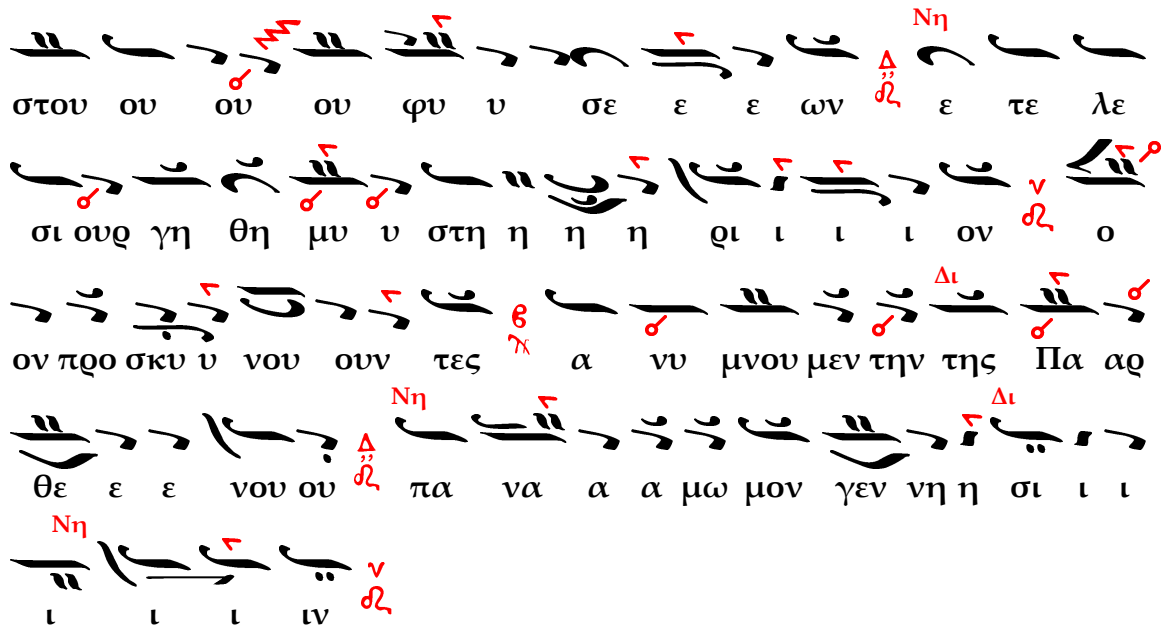
νον δρα α α α μω ω ω ω μεν ^{ν ρ} ι δου γαρ γε εν

να α α ται αι ^{ε ρ} η προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει

σα ^{ε ρ} του Θε ε ου ου η μω ω ω ν Μη η η η

τηρ ^{ν ρ} το της παρ θε νι ι ας κει ει μη λι ι

 ον η του Α α ρων βλα α στη η η σα σα α α

 ρα α α α βδος εκ της ρι ι ζησ του ου Ι ε εσ

 σαι των προ φη τω ων το κη η η ρυ υ υ υγ

 μα και των δι ι και αι ων Ι ω α κειμ και Αν

 νης το ο βλα α α α στη η η η μα γε εν να α

 ται αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο σμος συν αυ

 τη η α να α και νι ι ι ι ζε ε ε ε ται τι

 κτε ε ται και η Εκ κλη η σι ι α την ε

 αυ της ευ προ πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι

 ζε ε ε ε ται ο να ος ο ο α γι

 ο ος το της θε ε ο ο τη τος δο ο ο

 χει ει ει ει ον το παρ θε νι ι κον ο ο ο ορ

 γα α α α νον ο βα σι λι ι κος θα α α

 α α λα α α α μος εν ω ο το πα α ρα

 δο ο ξον της α πορ ρη η του ε νω ω ω

 σε ε ε ε ως των συ νελ θου σω ων ε πι Χρι ι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϝ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ ι α σθω
 τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος^{Γα}

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι - θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων^ε και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν^Δ ζω ην τη ναι ω νι ον^ε

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γη
 ι ι αν και κα τα ρ γη σασ τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν: